

bud om afhjælpende foranstaltninger over for en jordforurening, uagtet forureningen er i overensstemmelse med en udtrykkeligt meddelt tilladelse. Derudover er sondringen nødvendig for at opretholde de hidtidige påbudsregler for allerede stedfundne forureninger, hvor der gælder forskellige regler for jordforureninger og for andre forureninger indtil 30. april 2007, således at der ikke utilsigtet lovgives med tilbagevirkende kraft.

Tilførsel af stoffer og stofblandinger til jorden i forbindelse med jordbrugsmæssig spredning af slam, gødning og pesticider udgør i overensstemmelse med de gældende definitioner i bestemmelserne i jordforureningsloven og i miljøbeskyttelsesloven § 83 c ikke jordforurening i forhold til bestemmelserne i det foreslåede kapitel 8 a. Sådanne forureninger er omfattet af begrebet andre forureninger end jordforureninger, jf. den foreslåede stk. 2.

Til § 64 d

Efter § 64 d, stk. 1, anses forureneren først og fremmest som den, der driver eller drev den virksomhed, eller anvender eller anvendte det anlæg, hvorfra forureningen eller en mulig forurening hidrører. Bestemmelsen er affattet som den gældende jordforureningslovs § 41, stk. 3, nr. 1, 1. pkt.

Begrebet erhvervsmæssigt eller offentligt øjemed skal forstås i overensstemmelse med det tilsvarende begreb i den gældende jordforureningslovs § 41, stk. 3. Der indebærer, at begrebet ikke omfatter private, fysiske og juridiske personers virksomhed, anlæg eller aktiviteter, som ikke sker eller drives i erhvervsmæssig øjemed. Denne virksomhed m.v. kan imidlertid fortsat være omfattet af begrebet virksomhed i miljøbeskyttelseslovens § 42.

For så vidt angår begrebet »offentligt øjemed« be mærkes, at dette er bredere end miljøskadelovens anvendelsesområde. Mens miljøskadelovens begreb erhvervsmæssig aktivitet kun omfatter offentlige aktiviteter, som ikke har karakter af myndighedsudøvelse, er enhver offentlig aktivitet fortsat omfattet af bestemmelsen i § 64 d, stk. 1.

Det er den, der driver eller drev virksomheden, der kan mødes med påbud efter bestemmelsen. Det, at man ejer grund, bygninger eller anlæg, er således ikke i sig selv tilstrækkeligt til, at påbud kan meddeles.

En ansat vil ikke kunne betragtes som forurener og mødes med påbud, uanset at denne som led i arbejdet har været årsag til spild eller udledning på jorden, vandløb eller til grundvandet.

En panthaver, der overtager en virksomhed uden at drive denne videre, vil ikke kunne mødes med et på-

bud, da panthaveren ikke vil kunne betragtes som driftsherre. Det samme gælder en långiver eller anden financier alene i sin egenskab af långiver.

En långiver, der f.eks. tager en virksomhed til brugelig pant eller i forbindelse med en tvangsauktion overtager en virksomhed og som ejer viderefører virksomheden, vil kunne mødes med påbud, hvis virksomheden herefter forårsager forurening, eller hvis der hviler eller er forvarslet et påbud på virksomheden, jf. § 64 q, stk. 5.

Bestemmelsen i § 64 d, stk. 1 omfatter alene forureninger, der hidrører eller kan hidrøre fra aktiviteter eller anlæg knyttet til offentlig eller privat virksomhed, herunder forureninger, der sker fra oplag af affald eller stoffer, der f.eks. anvendes eller blev anvendt i produktionen, på den ejendom, hvorfra virksomheden drives eller blev drevet.

Bestemmelsen omfatter også mobile anlæg, hvad enten der er tale om egentlige driftsanlæg, for eksempel transportable asfaltanlæg, spildevandsanlæg m.v. eller transportanlæg (lastbiler, tankvogne m.v.). En transportør af stoffer og produkter kan derfor mødes med påbud, hvis en forurening sker fra en tankvogn, lastbil el.lign. under transporten eller i forbindelse med levering af stoffer, produkter eller materialer, herunder eksempelvis også affald.

Forureningen skal være eller kunne være forårsaget af den pågældende virksomhed. Det er ikke tilstrækkeligt, at der findes en forurening på den grund, hvor virksomheden er beliggende.

Skyldes forureningen en udledning fra en virksomheds drift, kan virksomheden (driftsherren) påbydes såvel undersøgelser som afhjælpende foranstaltninger, hvad enten udledningen skyldes overtrædelser af vilkår, uforvarlig adfærd hos en ansat, en dårlig installation eller et hændeligt uheld m.v., jf. dog den foreslåede § 64 l om begrænsning i adgangen til at meddele påbud om undersøgelse af ældre forureninger, den foreslåede § 64 m om begrænsninger i adgangen til at meddele påbud om afhjælpende foranstaltninger over for nyere forureninger, og lovforslagets § 64 n om den mere begrænsede adgang til at meddele påbud om afhjælpende foranstaltninger over for ældre forureninger.

Den virksomhed, der anses som forurener i forhold til bestemmelserne i dette kapitel, kan naturligvis efter almindelige erstatningsretlige regler søge regres over for den, der direkte forårsagede forureningen eller bidrog til, at forureningen fandt sted.

Der foreslås en subsidier bestemmelse i stk. 2, hvis anvendelse forudsætter, at forureneren har handlet uforvarligt, eller at situationen er omfattet af strenge-